

Агата Мистері

СЕР СТИВ СТИВЕНСОН

МАЧ ШКОТСКОГ КРАЉА

Илустровао
Стефано Туркони

Превела с италијанског
Гордана Бреберина

■ Laguna ■

Наслов оригинала:

Sir Steve Stevenson
LA SPADA DEL RE DI SCOZIA

All names, characters and related indicia contained in this book, copyright of Atlantyca Dreamfarm s.r.l., are exclusively licensed to Atlantyca S.p.A. in their original version. Their translated and/or adapted versions are property of Atlantyca S.p.A. All rights reserved.

Text by Sir Steve Stevenson
Editing by Mario Pasqualotto

Illustrations by Stefano Turconi
Original edition published by De Agostini Editore S.p.A.

Copyright © 2010 Atlantyca Dreamfarm s.r.l., Italy

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8
20123 Milano, Italia
foreignrights@atlantyca.it
www.atlantyca.com

No part of this book may be stored, reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without written permission from the copyright holder. For information address Atlantyca S.p.A.

Translation copyright © 2013 за српско издање, ЛАГУНА

Посвећено свим писцима кримића који су се
огледали у „мистерији затворене собе“

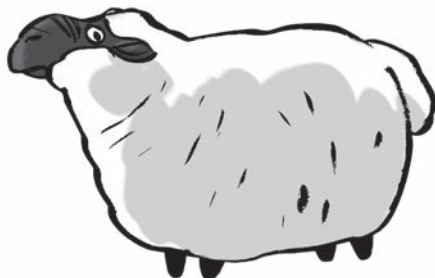
МИСТЕРИЈЕВИ

У СВЕТУ

САДРЖАЈ

<i>Почиње истража</i>	13
1. Промена плана	23
2. Лет балона <i>Мисџери</i>	35
3. Замак Данотар	48
4. Шетња међу рушевинама	61
5. Искизи сведока	73
6. Ташна госпођице Стоун	83
7. Одбацивање доказа	94
8. Мач шкотског краља	105
<i>Загађајак обављен</i>	117

ТРЕЋИ ЗАДАТАК

УЧЕСНИЦИ

Аџаџа

Дванаестогодишња девојчица, будући писац кримића, има невероватно памћење.

Лари

Смушени ученик угледне школе за детективе Њушкало.

Госјодин Кенџ

Бивши боксер и прави британски мајордом.

Војсон

Неваљали сибирски мачор, има њух као пас трагач.

Дега Гогфри

Најпознатији конструктор балона у целој Шкотској!

Шкотски ваздух је благотворно деловао на лондонског ноћобдију Ларија Мистерија. Заспао је одмах после вечере, у девет, поред ватре која је пуцкетала у салону. Пре него што је утонуо у сан са ћебетом пребаченим преко крила, слушао је шапутава гласове своје сестре од стрица Агате и деда Годфрија, који су препричавали пустоловине у далеким земљама. Онда га је неко пажљиво подигао и однео у спаваћу собу.

Кад је у седам ујутру отворио очи, Лари је био обавијен нестварном тишином. На трен се

запитао где је, а онда је кроз прозор угледао смарагнозелени предео и успомене су нагрнуле: деда Годфријева вила на селу, периферија Единбурга, традиционална недеља летења балоном у породици Мистери. Није било времена за губљење!

У подне ће он и Агата летети дединим балоном изнад Шкотске висије, али претходно треба да обави један непријатан посао.

„Уф!“, фркну Лари. „Дружење с пријатељицама из детињства! Каква гњаважа!“

Дечак изрони попут гњурца испод пет прекривача и протегну се. Онда назу кућне папуче и оде у купатило. Кад је узео тубицу гела за обликовање косе, изненада се скамени. „Не треба да се средим онако како то радим кад сам у Лондону“, рече сам за себе зацерекавши се. „Ако на састанак с Ајлин одем сав шљампав, можда ће престати да ме засипа мејловима са срцима!“

Ајлин Фергусон је имала четрнаест година, исто као Лари, и родитељи су је уписали у

познату школу у Единбургу. Тих дана је била на распусту у шкотском селу Боуден, где је живео деда Годфри, и хтела је по сваку цену да се сретне са својим старим пријатељем. „Хајде да се видимо суботу ујутру“, пристао је млади детектив. „На доручку, пошто морам рано да кренем.“

Прекопао је орман и пронашао дебели џемпер од шетландске вуне. Обукао је и панталоне од грубе памучне тканине и обуо зелене гумене чизме. Задовољно се погледао у огледало. „Врхунац некуса“, рече клиберећи се. „Кладим се да после данашњег састанка Ајлин неће хтети више да ме види!“

Лари је упознао Ајлин неколико година раније, док је био на летњем распусту код деде. У Боудену су је сви звали Дороти, јер је стално носила плаву кецељицу и црвене ципелице и имала је слатке репиће као јунакиња Чаробњака из Оза.

„Сад је осам“, процени дечак. „Ако све буде ишло по плану, у десет ћу бити слободан

човек!“ Он остави поруку на табли поред улазних врата, па оде у гаражу и зајаши бицикл. Неколико минута касније јурио је вијугавим путићем између зелених ливада. Рано је стигао у Боуден, који се састојао од низа кућа живих боја у џорџијанском стилу. Напољу тако рано није било много света и крчма у којој му је Ајлин заказала састанак деловала је пусто.

Лари одлучно уђе и приђе шанку.

Бармен је имао куварску капу на глави и крпу за судове пребачену преко рамена. „Господин Мистери?“, упита не окренувши се.

Дечак се запањи. „Ух, да, ја сам“, промуца. „Откуд знате?“

„Ваш сто је број шест, тамо у углу“, одговори човек наставивши да сече воће.

Лари осмотри отмени амбијент и запитала се зашто је Ајлин баш ту резервисала сто. Можда је то клопка, можда је хтела је да створи романтичну атмосферу.

Он седе уздахнувши и сачека.

Бармен му приђе, упали свећу на средини чипкастог столњака и удаљи се без речи.

Лари уздахну још једном, дубље него први пут.

Врата се изненада отворише и нека витка девојка одлучно крену ка њему: кратка светлосмеђа коса, зелене очи, анђеоско лице, плава модерна хаљиница. Укратко: права лутка!

„Ћао, Лари“, поздрави га Ајлин развукавши усне у савршен осмех. „Извини што мало касним.“

Млади детектив видно поцрвене. „А!? Ух, ћао, Дороти“, једва некако изговори, сав збуњен. Одмах је схватио да је направио гаф, па покуша да се извуче. „Хтео сам да кажем, ћао, Ајлин.“

Она седе за сто. „Свиђа ми се како изгледаш“, рече гледајући у јеловник. „Личиш на неког Шкота из прошлих времена, практичног и једноставног!“

Дечак осмотри свој лик у излогу крчме и пропаде у земљу од стида. Како је био глуп! Девојчица коју је некада познавао претворила се у неодољиву девојку. Шта да ради? Закључи да ће оставити добар утисак на Ајлин само ако јој покаже супермодеран уређај који је добио у школи за детективе. Сви би обично зинули од чуда и питали га како га је набавио. Можда ће јој, онако успут, рећи како намерава да постане славан детектив...

„Овај уређај од титанијума зове се њушкалица“, рече лукаво, па га стави насред стола. „То је специјална направа, мобилни телефон

најновије генерације!“ Спреми се да одговори на бујицу питања, али Ајлин незаинтересовано погледа његов уређај и пређе на другу тему.

„Јеси ли већ пробао вегетаријански хагис?“,* упита га упиљивши се у њега неодољивим погледом.

Лари нешто промуца. На срећу, управо у том тренутку њушкалица запишта. Он је муњевито зграби и прелете погледом преко дисплеја који је светлео.

Стигла му је порука из *Међународног њушка-ла*, његове школе.

Неодложан задатак!

Дечак поскочи. „Истрага? Баш данас?“, помисли. „Морам одмах да одем по Агату, само она може да ми помогне.“ Онда погледа Ајлин: тако би волео да остане још мало с њом... Баш је слатка!

* Хагис (енгл.: haggis) – шкотско национално јело, врста пудинга од овчијих изнутрица. (Прим. прев.)

Али дужност је, нажалост, дужност. Лари устаде дубоко уздахнувши и промрмља: „Ух, овај, извини, Дороти, али морам да идем, искрсло је нешто хитно... Позваћу те чим завршим!“ Он је још једном тужно погледа и шмугну напоље као неки лопов.

Ајлин га је посматрала док се пео на бицикл, а онда дубоко уздахну и наручи воћну салату са шлагом и топљеном чоколадом не би ли се утешила. „Девојка не би смела никад да се заљуби у откаченог типа попут Ларија Мистерија!“, повери се ћутљивом бармену.